

til det internationale samarbejde. Det er jeg ikke vidende om om der er, men det, jeg håber at jeg sagde i fredags, var, at selvfølgelig kommer den diskussion indimellem op, og en af ordførerne har jo henvist til Jacques Delors' bemærkninger, som kom for et års tid siden eller halvandet.

Jeg vil klart afvise enhver forestilling om, at der skal være ensidige danske reaktioner på det her spørgsmål, og også afvise SF's gentagne forslag om at indføre kuponskat på danske obligationer. Det bliver ikke med regeringen.

Dernæst vil jeg gerne tilkendegive, at i det øjeblik de her diskussioner rejses i de internationale fora, vil Danmark selvfølgelig være åben og positiv over for de overvejelser, men jeg advarer imod at tro, at det bliver den type løsninger, for som hr. Jes Lunde var inde på, er det en global løsning, der skal til, hvis det overhovedet skal have en effekt.

Det minder mig lidt om den gamle nordiske mytologi, hvor man glemte at tage misteltenen i ed. Der skal bare være én lille bitte sydhavsø et sted, der ikke er med i denne her aftale, så vil hele markedet flytte hen på den lille bitte sydhavsø. Så det er meget komplicerede og meget omstændelige ting, hvis man skal indføre sådan nogle regler globalt, og der er ingen snarlige udsigter til den type løsninger.

Derfor er det bedste og mest solide og mest ordentlige for at undgå de udsving og bevægelser, som vi har drøftet her i dag, at have orden i sin egen økonomi. Det er det eneste holdbare, det eneste ordentlige, ikke kun af hensyn til de forhold, vi taler om her, men også af hensyn til de kommende generationer, som skal afløse dem af os, der nu sidder her i Folketinget.

Med de bemærkninger vil jeg sige tak for debatten og selvfølgelig især tak til de ordførere for størstedelen af partierne herinde, der kunne tilslutte sig de linjer, som jeg har givet udtryk for i besvarelsen af forespørgslen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Blot to korte bemærkninger til ministeren.

Når ministeren skal en tur til USA til sommer og vælger at købe sine dollars nu, så er det ikke et led i de 97,5 procent, som er uden varehandelsmæssig baggrund, tværtimod. Hvis det kun er et spørgsmål om, at ministeren skaffer sig valutaen til et varekøb, der skal foregå om et halvt år, er det netop en transaktion, der i sidste instans hænger sammen med en varehandel, men det er desværre ikke det typiske på markedet.

Det typiske på markedet i dag er, at valuta-spekulationen er fuldstændig uden sammenhæng med den reelle varehandel. Det er det, der skaber nogle problemer. Det skaber så store problemer, at masser af lande kan blive væltet omkuld af spekulationsbølger når som helst, og dér er det fuldstændig uforståeligt for os i SF, at ministeren indtager så passiv en holdning og siger, at sådan er det bare, og at det må vi finde os i, og nogle her i Folketinget siger oven i købet, at det er godt – det kan det da ikke være! – at landene er sat ud af stand til at føre en selvstændig økonomisk politik.

Så sagde ministeren, at når diskussionen om omsætningsafgifter og sådan noget kom op internationalt, ville Danmark bestemt være med i den diskussion. Det synes vi bare er for svagt. Hvorfor kan Danmark ikke tage et initiativ på det område? Det vil vi komme med et beslutningsforslag om, som opfordrer Danmark til at tage et initiativ til at få diskuteret omsætningsafgifter. Vi ved godt i SF, at det er svært; vi kender alle problemerne med, at det skal være en meget omfattende afgift, for at den skal virke. Men et sted skal man starte for at tæmme dette problem, som er stort, og det synes jeg at regeringen til en begyndelse må erkende.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal sige tak til hr. Jes Lunde og hr. Bjørn Elmquist for de seriøse bidrag til debatten, der kom fra deres side. Jeg skal lige sige til hr. Bjørn Elmquist, at dagsordenen ikke er formuleret på en sådan måde, at vi siger, at der ingen mulighed er for at handle i økonomien. Vi siger kun, at der er blevet færre handlemuligheder.

Vi havde faktisk debatten med SF om, hvorvidt den første sætning var for stærkt formuleret, men vi endte med, at vi ikke kunne lade være med at bygge på vores lands økonomiministers meget klare og stærke formulering af problemstillingen. Vi mente ikke, at vi kunne gøre det klogere end økonomiministeren, i hvert fald efter den måde, økonomiministeren opfattede problemet på i december måned. Det ser måske lidt anderledes ud i dag.

Så vil jeg sige til økonomiministeren: Der er ikke mange, der ikke kan se, at der er kommet et større . . . . .

Formanden:

Jeg tror godt, man ved, hvorfor jeg ringede ind.